

Under dette Afsnit foreligger ogsaa Spørgsmaalet om, hvornaar og hvorledes Retsreformen skal træde i Kraft. Det udtalte jeg allerede i Fjor ved første Behandling, at det forekom mig, at den Tanke, som et af Proceskommissionens Medlemmer, Overretsassessor Thomsen, havde haft, at foreskrive en delvis Ikrafttræden, saa at den først blev sat i Kraft for en Del af Landet, derefter for en anden Del og til sidst for det hele Land, var rigtig, om jeg end ikke var ganske enig i Enkelthederne i den Maade, han havde foreslaaet. Jeg nævnede, at dette vilde have sin Betydning, fordi der derved vilde blive en rig og let Adgang til at se, om alle de Ansøgere til Dommerembeder, der meldte sig, ogsaa virkelig vare i Stand til under det ny og fra det nuværende grundforskellige System at udføre deres Virksomhed paa en fyldestgørende Maade. Jeg henviste til, at har man først efter Retsreformen, ansat Dommere fast i deres Embeder, kan man, selv om det maatte vise sig, at en eller flere af dem ikke ere heldige, ikke blive af med dem igen uden med deres Samtykke, for saa vidt de ikke ere fyldte 65 Aar, og give de deres Samtykke, eller ere de fyldte 65 Aar, kommer man til, saa længe de leve, at give dem, ikke Pension, men deres fulde Embedsindtægt. Nu vil jeg oprigtig tilstaa, at efter den Forhandling, der fandt Sted den Gang, efter den Stilling, Udvalget har indtaget, og efter hvad jeg har hørt i Ny og Næ ved at tale med Medlemmer om denne Sag, tror jeg ikke, at det Forslag, som jeg har stillet, vil blive vedtaget. Jeg vil derom sige, at naar jeg ikke destomindre har stillet Forslaget, og ikke destomindre ønsker en Afstemning over det, er det ene og alene, fordi jeg føler mig forvissat om, at naar den Tid kommer, da Retsreformen skal træde i Kraft, vil der ud af denne Træden i Kraft under eet for hele Landet, opstaa adskillige ikke uvæsentlige Ulemper, og at man da, for saa vidt jeg til den Tid staar paa denne Plads, fra forskellige Sider vil rette Bebrejdelser mod mig, og saa vil jeg kunne henvise dem, der komme med saadanne Bebrejdelser, til det høje Ting, som har forkastet det Forslag, hvorved jeg mener, at man kunde være kommen ud over Ulemperne. Min Tanke med at forlange en Afstemning er altsaa kun den at konstatere, at det høje Ting skal være mit Skærmbær, mine Beskyttere mod Angreb, naar den Tid kommer.

Jeg kommer saa til det tredje Punkt, som under dette Afsnit har været til Behandling, nemlig Forslaget i Lovforslagets § 1080 om Nedsættelse af et Slags Retsudvalg, et kombineret Dommer- og Sagsførerraad, der efter de Erfaringer, de der vare i Raadet, indhøstede under Retsplejens Udøvelse, skulde give Indberetning til Justitsministeren og stille Forslag om Ændringer. Da jeg optog dette Forslag, hvorom jeg ganske vist maa indrømme, at jeg ikke har indhentet Proceskommissionens nulevende Medlemmers Mening — at jeg skal høre ilde derfor, synes jeg for Resten er mærkeligt, thi baade Udvalget og jeg have dog muntret os ganske godt med Ændringsforslag, uden at den Tanke er falden nogen af os ind, at vi skulde spørge Proceskommissionens nulevende Medlemmer, hvad de syntes derom —, tænkte jeg mig ikke, at dette, som jeg synes, ret uskyldige Forslag skulde give Anledning til en saadan Vrede og Harme som den, det ærede Medlem fra Valby (Oscar Hansen) nylig udøste over mig. Det er ikke faldet mig ind, at man kunde betragte dette Forslag som indeholdende saadanne reaktionære Snarer som dem, det ærede Medlem i saa veltalende Ord fremstillede for Tinget. Hvis jeg havde haft den Tanke, at saadant kunde ske, vilde jeg straks have taget Forslaget tilbage, eller, da det staar i Loven, og jeg altsaa ikke kan det, paa det indstændigste have tilraadet Tinget at vedtage Ændringsforslaget, hvorefter Paragraffen udgaaar. Thi det er saa langt fra min Mening i selve denne Fremskridtslov at ville indføre en reaktionær Snar, der paa en Maade skulde lukke Dørene i for Reformen, hvad jeg tror, det ærede Medlem antydede, eller i det hele taget rykke Tilstanden tilbage. Det er der slet ikke Tale om, det har intet Menneske tænkt paa, og det er heller ikke noget, der paa nogen Maade med Føje kan lægges ind i den foreslaaede § 1080. Det hele er simpelt hen kun det, at naar man faar et nyt Maskineri, viser det sig altid i Begyndelsen, at det paa et eller andet Punkt gør Knuder, at det ikke overalt vil gaa saaledes, som man har tænkt sig. Tro De virkelig, mine Herrer, at alle disse 1081 Paragraffer, hvor meget vi end have arbejdet derpaa, hvor mange Kræfter der end har været i Bevægelse baade nu og i de seneste Aar, ere fejlfri? Hvis De tro det, saa tro De fejl. Der er selvfølgelig Mangler deri, men disse Fejl ville